

ԿոՄիտաս

Ճերմակ հեր, գարուն սեր

Ես ու դու սէ՛ր ենք,
Մեկ սրտի տէ՛ր ենք.
Նրոան ճիղերով բոցուն,
Սիրոյ տաղերով արբուն:

Տե՛ս, իմ հեր՝
Ճերմակ սեր,
Որ պաղել էր շատ ձրմեռ,
Սըրտիդ բաղուն դալարեց:

Տե՛ս, քու սէր՝
Գարուն էր՝
Որ գոցեց իմ խոց ու վէր,
Սըրտիս խաղուն ծաւալեց: